Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY 2011/173/WPZiB

z dnia 21 marca 2011 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Bośni i Hercegowinie

(Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 68)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 2012/158/WPZiB z dnia 19 marca 2012 r.	L 80	17	20.3.2012
►M2	Decyzja Rady 2013/134/WPZiB z dnia 18 marca 2013 r.	L 75	33	19.3.2013
►M3	Decyzja Rady 2014/157/WPZiB z dnia 20 marca 2014 r.	L 87	95	22.3.2014
►M4	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/487 z dnia 20 marca 2015 r.	L 77	17	21.3.2015
►M5	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/477 z dnia 31 marca 2016 r.	L 85	47	1.4.2016
►M6	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/607 z dnia 29 marca 2017 r.	L 84	6	30.3.2017
►M7	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/459 z dnia 19 marca 2018 r.	L 77	17	20.3.2018

▼B

DECYZJA RADY 2011/173/WPZiB

z dnia 21 marca 2011 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Bośni i Hercegowinie

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, by zapobiec wjazdowi lub przejazdowi przez ich terytorium osób, których działania:

a) podważają suwerenność, integralność terytorialną, porządek konstytucjonalny i osobowość prawnomiędzynarodową Bośni i Hercegowiny;

b) poważnie zagrażają bezpieczeństwu w Bośni i Hercegowinie; lub

c) naruszają ogólną umowę ramową na rzecz pokoju z Dayton i Paryża oraz załączniki do niej, w tym środki wdrożone w ramach realizacji tej umowy;

oraz osób z nimi powiązanych, wymienionych w załączniku.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom zgody na wjazd na jego terytorium.

3. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, gdy dane państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, a mianowicie:

a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;

c) zastosowanie ma wielostronna umowa przyznająca przywileje i immunitety; lub

d) zastosowanie ma Traktat pojednawczy (Traktat laterański) z 1929 r. zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Uznaje się, że ust. 3 ma zastosowanie również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest odpowiednio powiadamiana o wszelkich przypadkach zastosowania przez dane państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniu międzyrządowym, włącznie z posiedzeniami wspieranymi przez Unię lub posiedzeniami, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE i na których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w Bośni i Hercegowinie.

▼B

7. Państwo członkowskie pragnące przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się na przyznane, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia, stanowiąc większością kwalifikowaną.

8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wymienionych w załączniku, zezwolenie to zostaje ograniczone do celów, do których zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze będące własnością, pozostające w posiadaniu, w faktycznym władaniu lub pod kontrolą osób, których działania:

a) podważają suwerenność, integralność terytorialną, porządek konstytucjonalny i osobowość prawnomiędzynarodową Bośni i Hercegowiny;

b) poważnie zagrażają bezpieczeństwu w Bośni i Hercegowinie; lub

c) naruszają ogólną umowę ramową na rzecz pokoju z Dayton i Paryża oraz załączniki do niej, w tym środki ustanowione w ramach realizacji tej umowy;

oraz osób fizycznych i prawnych z nimi związanych, wymienionych w załączniku.

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – osobom fizycznym lub prawnym wymienionym w załączniku, ani na ich rzecz, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

a) niezbędne, aby zaspokoić podstawowe potrzeby osób fizycznych wymienionych w załączniku i członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym na pokrycie płatności związanych z żywnością, czynszem lub kredytem hipotecznym, lekarstwami i leczeniem, podatkami, składkami ubezpieczeniowymi i opłatami na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrot wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na uiszczenie opłat lub prowizji za standardową usługę przechowywania lub utrzymywania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane.

▼B

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach przyznanych na podstawie niniejszego ustępu.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed dniem, w którym osoba fizyczna lub prawna, o której mowa w ust. 1, została uwzględniona w załączniku, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tym dniem;

b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze będą wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych w takim orzeczeniu, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym przysługują takie roszczenia;

c) zastaw lub orzeczenie nie zostały ustanowione na rzecz wymienionych w załączniku osób fizycznych lub prawnych; oraz

d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach przyznanych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ustęp 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby w wykazie, o ile odpowiednie państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie zostanie bezpośrednio ani pośrednio przekazana osobie, o której mowa w ust. 1.

6. Ustęp 2 nie ma zastosowania do dodawania do zamrożonych rachunków:

a) odsetek lub innych dochodów należnych od tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem, w którym rachunki te zaczęły podlegać niniejszej decyzji,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają ust. 1.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz w załączniku.

▼B

2. Rada powiadamia o swojej decyzji oraz o powodach umieszczenia w wykazie daną osobę bezpośrednio, gdy adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając danej osobie przedstawienie uwag.

3. W przypadku zgłoszenia uwag lub przedstawienia istotnych nowych dowodów Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę.

Artykuł 4

1. W załączniku wskazuje się powody umieszczenia w nim danych osób.

2. W załączniku podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób. W odniesieniu do osób fizycznych takie informacje mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportów i dokumentów tożsamości, płeć, adres, jeśli jest znany, a także funkcję lub zawód. Jeśli chodzi o osoby prawne, takie informacje mogą zawierać nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 5

W celu maksymalizacji oddziaływania środków ograniczających określonych w niniejszej decyzji Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania podobnych środków.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

▼M7

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 marca 2019 r.

▼B

Niniejsza decyzja jest przedmiotem ciągłego przeglądu. Jej okres obowiązywania jest odpowiednio przedłużany lub jest ona odpowiednio zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, o których mowa w art. 1 i 2

…